

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA RACIBÓRZ**

z dnia 2021 r.

w sprawie nadania tytułu wraz z medalem "Zasłużony dla Miasta Raciborza"

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz.U. z 2020 poz. 713 z późn. zm.) oraz uchwały Rady Miejskiej w Raciborzu Nr L/561/98 z 27 maja 1998 r. w sprawie ustanowienia tytułu i medalu "Zasłużony dla Miasta Raciborza" z późn. zm.

**Rada Miasta Racibórz
uchwala, co następuje:**

§ 1. Nadaje się tytuł "Zasłużony dla Miasta Raciborza" wraz z medalem o tej samej treści Zgromadzeniu Misyjnemu Sióstr Służebnic Ducha Świętego w Raciborzu.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Racibórz.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Klasztor Zgromadzenia Misyjnego Sióstr Służebnic Ducha Świętego został założony w Raciborzu przed 100 laty, 25 marca 1921 roku. Annuntiata znaczy Zwiastowanie.

Łacińska nazwa zgromadzenia: Congregatio Missionalis Servarum Spiritus Sancti, potocznie Werbistki, założone przez św. Arnolda Janssena 8 grudnia 1889 roku.

Hasłem zgromadzenia jest : „Niech żyje Święty, Trójjedyny Bóg w sercach naszych”.

Obecnie Zgromadzenie Misyjne posiada swoje placówki w 44 krajach świata na wszystkich kontynentach. Liczba członków zgromadzenia wynosi ok. 4 tys.

Podstawą i celem Zgromadzenia Misyjnego jest przygotowanie i wysyłanie misjonarek do różnych krajów misyjnych – Siostry służą posłannictwu Kościoła.

Raciborzanie od dziesięcioleci znajdują tu wsparcie duchowe i materialne.

Zgromadzenie ma charyzmat misyjny. Misjonarki na stałe wpisały się w historię naszego miasta.

Z Annuntiaty wyruszały i wyruszają do wielu krajów świata. Obecnie 77 sióstr posługuje w 29 krajach.

Annuntiata była i jest otwarta dla każdego człowieka, szczególnie zaś dla biednych, bezdomnych

i odrzuconych. Każde miejsce w klasztorze jest dotknięte cierpieniem i ofiarą.

Annuntiata to Dom Maryi i kolebka sióstr, serce polskiej prowincji zgromadzenia, które liczy 128 sióstr posługujących w 12 placówkach.

W raciborskim klasztorze przyszłe misjonarki kształtują swoje serca. Kształtują swą formację duchową, kształcą się, zdobywają wiedzę, nabywają niezbędnych umiejętności do pracy na misjach, uczą się języków obcych. Annuntiata, Dom Maryi, zawsze jest otwarta na potrzeby misyjnego świata, swym Niepokalanym Sercem wysyła swoje Służebnice na wszystkie krańce świata.

W Raciborzu jest też ostoja odpoczynku dla sióstr powracających z misji, a także Dom św. Józefa dla starszych, często schorowanych sióstr. Aktualnie w klasztorze Annuntiata jest 72 misjonarek.

Wśród sióstr są katechetki, uczące w szkołach, pielęgniarki, pracujące w szpitalu, również covidowym. Jest siostra środowiskowa, która obejmuje opieką paliatywną chorych w domach

i wspiera ich rodziny.

Są siostry, które wykonują iniekcje, stawiają bańki i opiekują się chorymi w ich domach.

Siostry prowadzą kuchnię dla ubogich, w której rozdają chleb i obiady. Każdego dnia do 20 osób samotnych i potrzebujących dowożą posiłki.

Naprzeciw klasztoru funkcjonuje ich Dom dla Dzieci, gdzie ze świetlicy korzystają dzieci po lekcjach. Przez kilka lat prowadziły dla ubogich dzieci ogródek Świętej Rodziny naprzeciw kościoła Matki Bożej.

W Annuntiacie od lat 80. odbywały się cykliczne nocne czuwania dla młodzieży, które gromadziły setki osób.

Tradycyjnie odbywają się też skupienia w Adwencie i Wielkim Poście. Siostry wypiekają hostie, prowadzą też Muzeum Misyjne, w którym gromadzą pamiątki z misji.

Siostry nie były obojętne w dniach trudnych dla miasta i powiatu. Niosły pomoc

poszkodowanym i strażakom kiedy przyszła powódź tysiąclecia w 1997 roku, oraz gdy wybuchły pożary lasów w okolicach Kuźni Raciborskiej i Rud w 1993 roku.

Od wielu lat siostry prowadzą Krąg Biblijny i Grupę Misyjną, które regularnie się spotykają, zgłębiają Biblię i poznają działalność misyjną.

Piękna jest historia klasztoru. Jeszcze przed II wojną światową siostry organizowały każdego tygodnia rekolekcje. Były głoszone po polsku i po niemiecku. Siostry prowadziły też przedszkole, kursy szycia i prac ręcznych, uczyły gry na fortepianie, a w parafii Matki Bożej przygotowywały dzieci do I Komunii św. i bierzmowania. Prowadziły także grupy Dzieci Maryi.

Trudne lata przyszły podczas II wojny światowej, kiedy pod jej koniec siostry otrzymały nakaz opuszczenia nowo wybudowanej części klasztoru.

Po zakończeniu działań wojennych pielęgnowały chorych, pracowały w szpitalnej kuchni.

Z czasem utworzona została polska prowincja zgromadzenia, a jej głównym Domem została raciborska Annuntiata.

Wiele osób przychodzi do Annuniaty prosząc o modlitwę. Są też telefony z takimi prośbami.

Warto przytoczyć przykłady choćby kilku sióstr :

- S. Katarzyna, Maria Skowronek, wpisana została do Słownika Biograficznego „Raciborzanie Tysiąclecia”,(wyd. w 2002r). Ponadto „Nowiny Raciborskie” w 2000 r. ogłosiły plebiscyt „Raciborzanie Tysiąclecia”, którego wyniki ogłoszono 1 marca 2001 r. S.Katarzyna otrzymała 862 na 2709 głosów, uzyskując trzecią lokatę ! Ponadto S.Katarzynę powołano w „Raciborzania dwudziestolecia”, Racibórz 2012, s.120. Pełniła posługę wśród chorych, jako pielęgniarka, w Annuniatie zajmowała się leczeniem ludzi. Zajmowała się kręgarstwem i ziołolecznictwem. Ludzie przyjeżdżali z całej Polski. Uzdrowionym mówiła : „to nie moja zasługa, widocznie Bóg tak chciał”.

- S. Urszula Lepszy. Doskonale pamiętają ją starsi mieszkańcy. Nazywana jest raciborską Matką Teresą z Calcuty

- S. Felicja Błędzka , przez kilkanaście lat do swojej śmierci prowadziła Krąg Biblijny i Grupę Misyjną, organizowała comiesięczne spotkania Misyjnej Wspólnoty Ducha Świętego.

Własnoręcznie wypisywała kartki świąteczne, którymi obdarowywała głównie osoby starsze i samotne. Osobiście odwiedzała osoby w Domach Pomocy Społecznej, m.in. w DPS ”Iskierka”, bądź w ich mieszkaniach (często wraz z członkami Kręgu Biblijnego). Inicjowała msze św. i modlitwy za więźniów, ich rodziny i Służbę Więzienną. Wielokrotnie była zapraszana do Śląskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku z prelekcjami o misjach oraz jako jurorka w konkursach szopek bożonarodzeniowych i ozdób wielkanocnych. Gościła w Centrum Młodzieżowym Przyszań. Była też świadkiem w procesie beatyfikacyjnym swojej krewnej bł. s. Marty Wieckiej. W latach 60. przed wyjazdem na misje do Ameryki Płd. uczyła religii przy raciborskich parafiach św. Mikołaja i NSPJ.

- S. Urszula – jeszcze w podeszłym wieku, mając ponad 80 lat jeździła na swym starym rowerze, bez względu na pogodę do osób chorych potrzebujących pomocy. Wszyscy z życzliwością

i wdzięcznością podziwiali jak przygarbiona Siostra Urszula przemierza raciborskie ulice jadąc do swoich pacjentów.

- S. Gabriela uczyła religii i przygotowywała na wysokim poziomie rozmaite przedstawienia z dziećmi i młodzieżą. Organizowała też coroczne wyjazdy wakacyjne dla dzieci nad morzem, którym przybliżała życie ich rówieśników w krajach misyjnych

- S. Agata uczyła religii i prowadziła grupę Dzieci Maryi (dzieci bardzo Ją lubiały)

- S. Antonia prowadziła zajęcia z dziećmi, rozciągała nad nimi opiekę, troszczyła się o ich wyżywienie, zorganizowała Ogródek Świętej Rodziny składający się z pięknie usytuowanej kapliczki, kilku dużych namiotów i przyrządów do zabawy naprzeciw kościoła Matki Bożej
- S. Monika, znająca język migowy udziela się w Ośrodku Szkolno-Wychowawczym dla Niesłyszących i Słabosłyszących. Jest autorką książki o tym Ośrodku.
- S. Zygmunta prowadzi Dom dla Dzieci naprzeciw klasztoru
- S. Elżbieta jest katechetką
- S. Agnieszka Ryszka – oddana misjonarka dla niepełnosprawnych, długie lata była katechetką
- S. Barbara Fojcik – długoletnia katechetka w przedszkolach i szkołach
- S. Lidia Przybysz – długoletnia katechetka w szkołach
- S. Bernadeta Maria Malcharek – długoletnia katechetka
- S. Maria Teresa Malcharek – długoletnia katechetka
- S. Maria Teresa Trenka – katechetka
- S. Zdzisława – długoletnia katechetka
- S. Jolanta jest katechetką w Zespole Szkół Specjalnych. Przez 18 lat organizowała dla uczniów „Wakacje z Bogiem” pozyskując sponsorów wśród Raciborzan i nie tylko. Wakacje odbywały się w Nysie i przez ostatnie 10 lat w Jastarni na Półwyspie Helskim. Każdego roku organizuje dni skupienia dla uczniów oraz wycieczko-pielgrzymki w ciekawe miejsca jak Częstochowa, Licheń, Łagiewniki.
- S. Stefania prowadzi Krąg Biblijny, który zrzesza ok. 30 osób
- S. Adriana opiekuje się chorymi w Raciborzu
- S. Miriam Długosz, poprzednia przełożona prowincjalna, obecnie na misjach
- S. Dolores Zok SSpS, przełożona Prowincji Zgromadzenia Misyjnego Sióstr Służebnic Ducha Świętego (popularnie zwanych werbistkami). Od 2020 roku została wybrana przewodniczącą Konferencji Wyższych Przełożonych Żeńskich Zgromadzeń Zakonnych (104 zgromadzenia w Polsce). Autorka książek o misjach i felietonów na łamach „Gościa Opolskiego”, które ukazywały się regularnie w latach 2009-2018. Od dwóch lat pisze do Nowin Raciborskich, regularnie dwa razy w miesiącu.

opr.: Piotr Klima, na podstawie poniżej podanych publikacji i artykułów oraz rozmów

Bibliografia

W opracowaniu korzystałem z książek i artykułów, :

- „Dzieje Raciborza i jego dzielnic”, Paweł Newerla, wyd. WAW, Racibórz 20084, str. 476-477
- „Nasza Annuntiata...”, s. Dolores Zok, Nowiny Raciborskie” z dn. 9.03.2021r, str. 8
- „Sto lat Annuntiaty”, Anna Kwaśnicka, „Gość Niedzielny” z dn. 21.03.2021r., str.VI i VII wkładki „Gość Opolski”

- Słownik Biograficzny „Raciborzanie Tysiąclecia”, str. 147, biogram: Skowronek Maria (Siostra Katarzyna), opr. Grzegorz Wawoczny. Wyd. Nowiny Raciborskie Sp. z o.o. Racibórz 2002

- strona internetowa (<http://www.siostrymisyjne.opoka.net.pl/zycie.htm>)

- tyg. ”Nasz Racibórz” Serwis Informacyjny: naszraciborz.pl

- tyg. ”Nowiny Raciborskie” nowiny.pl

- dwutyg. „GazetaInformator” raciborz.com.pl

- Wikipedia: Zgromadzenie Misyjne Służebnic Ducha Świętego
oraz z rozmów z członkami „Kręgu Biblijnego” nt. ww. Sióstr

W imieniu Komisji Gospodarki Miejskiej,
Ochrony Środowiska i Bezpieczeństwa Publicznego
Piotr Klima